

El passat i el futur es trobaran?

Fàbrica Oliva Artés, espai del
Museu d'Història de la Ciutat

- La Rambla, un espai per a tothom
- Parlem d'habitatge i pobresa energètica
- El Bogatell, barri oblidat
- Les obres del metro de Poblenou

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Aires nets contra vells fums	
EN PORTADA	4
La Rambla, un espai per a tothom	
Parlem d'habitatge i pobresa energètica	
Oliva Artés interroga Barcelona	
El Bogatell, barri oblidat	
Revolució democràtica al Poblenou	
S'ha acabat donar l'esquena a Pere IV!	
MOBILITAT.....	11
En marxa les obres dels ascensors del metro	
ESPAI VIOLETA.....	12
La confecció, les maquiles... són femenines	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	14
Gaspar Guiral Campo	
PAISATGES HUMANS.....	16
El respir que Metrovacesa no ha pogut "expropiar"	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Julià Guillamon	
VIDA DE BARRI	21
Jove, fes clic pel teu futur	
ACTUALITAT.....	22
ConnectHORT	
Curses urbanes	
PAS A NIVELL.....	23
Què ens queda dels petits detalls	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: C.P.:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

 Codi: ENTITAT OFICINA CONTROL NUM COMP

(Signatura)

Revista *El Poblenou* n.87
 Juliol 2015

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Josep Pascual, Xavier Pegenaute, Joan Maria Soler

Col·laboradors: Pere Nieto, Marc Andreu, Silvia Casorrán, Carles Guiral i Gutiérrez, Estrella Pineda, Patricia Pujante, Àfrica Ragel i Marina Riera.

Coordinació: Gemma Canela

Fotografia: Salva Clarós
 Il·lustracions: Manel Puyal
 Portada foto: Salva Clarós
 Correcció: Josep Pascual, Gemma Canela
 Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler
 Impressió: Gràfiques Campàs
 Tirada: 3.000 exemplars
 Publicitat: Carme Martínez (629 046 004)
 comercial@elpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció.
 La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Aires nets contra vells fums

Poques vegades una metàfora té sentit en doble direcció. El títol d'aquest editorial es refereix, com podeu suposar, a aquesta onada de renovació que el nou Ajuntament ens ha promès portar. Saludem des d'aquí el nou regidor del Districte, en Josep Maria Montaner, un arquitecte prestigiós i incòmode, i també donem la benvinguda al nou conseller tècnic, en Marc Andreu, periodista i historiador, col·laborador d'aquesta revista i membre de la nostra entitat. Els desitgem molt d'encert en aquesta aventura.

A una atmosfera tan irrespirable que hem viscut els darrers anys, hi calen aires nets. I això també té sentit en l'altra direcció de la metàfora. Segons l'estudi del CREAL (Centre de Recerca en Epidemiologia Ambiental), la contaminació causa 3.500 morts prematures anuals a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Cal, doncs, una política ferma que afronti amb deci-

sió aquest greu problema mediambiental, per exemple, amb la implementació d'una ZUAP (Zona Urbana d'Atmosfera Protegida) tal com tenen més d'un centenar de ciutats europees, que limita l'impacte de la mobilitat privada i, també en el nostre cas, dels creuers del port.

Tanmateix, aquí al barri continua havent-hi indústries, com UNIC, en ple 22@, que es neguen a optimitzar el control de les seves emissions per apaivagar les molèsties que provoquen al veïnat. La desídia que en aquest cas ha mostrat fins ara l'Ajuntament és indignant.

De la lluita contra la contaminació, en sabem molt al Poblenou. Enguany fa 40 anys de la protesta veïnal que va aconseguir fer fora la fàbrica contaminant FERTRAT. Ara, l'artista Edu Ruiz ha rememorat aquella victòria veïnal amb una exposició a Can Felipa i una activitat que, dins el programa de la Taula Eix Pere IV, es titula "Jugar expropiant".

Doncs bé, "Aires nets contra vells fums" vol dir, alhora, aquestes dues coses: benvinguda al nou consistori i continuar posant sobre la taula els problemes que té el nostre barri i batallar perquè es resolguin. Mes enllà de les esperances que puguin generar els nous governants, des de la necessària independència política de la nostra entitat, tal com ho hem fet sempre hi hagi qui hi hagi a l'Ajuntament, l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou continuarà fent el paper que li correspon.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

La Rambla, un espai per a tothom

L'11 de juny passat es va celebrar una nova assemblea veïnal de Fem Rambla, el procés participatiu engegat ara fa dos anys al nostre barri. Fem Rambla va néixer com a resposta a l'actitud de l'anterior govern municipal que va decidir seguir reformant la rambla del Poblenou sense atendre les peticions dels veïns i veïnes. Quan es va anunciar que s'asfaltarien les rodones, la gent va sortir al carrer per impedir l'inici de les obres i per iniciar un procés participatiu veïnal que establís les actuacions a fer. El procés participatiu va ser intens i s'ha convertit en un referent per a la participació ciutadana a Barcelona. Les conclusions principals del procés van ser que calia fer la urbanització de tot el tram pendent fins a la platja, que calia pacificar la Rambla per l'excés de terrasses i que calia garantir que a la Rambla poguessin conviure tots els usos.

Les obres al tram final de la Rambla ja s'han acabat en la seva major part. Cal recordar que el Districte tenia previst actuar solament al tram entre Taulat i Fernando Poo. Finalment el tram remodelat ha estat fins al passeig Calvell, i aquest és el primer èxit de Fem Rambla. Hem guanyat un espai públic de qualitat, un

espai de passeig molt usat. I a més s'ha remodelat amb alguns dels criteris aprovats en el procés participatiu, com per exemple, sense posar obstacles a l'espai públic (eliminació de jardineres, reducció de fitons...), accedint a l'aparcament provisional sense passar per la Rambla, incorporant un paviment continu escollit en un taller participatiu o posant uns arbres alternatius als plàtans tal com es va proposar en el mateix taller. Globalment les obres del tram final de la Rambla responen a tot allò que es va plantejar en el procés participatiu i, per tant, cal valorar molt positivament el paper de la gent a l'hora de dissenyar el seu espai públic. D'altra banda, encara queden per tancar aspectes de les obres, com l'encreuament del carril bici pel passeig Calvell o la mobilitat interna i l'accés només de veïns i veïnes.

L'Assemblea també va servir per expressar des de Fem Rambla el nostre posicionament sobre la necessitat de limitar el creixement exagerat de terrasses. La rambla del Poblenou és un espai que convida a seure i prendre alguna cosa, l'activitat que es genera també pot ser positiva, però en cap cas això pot suposar que no es garanteixi el dret al descans del veïnat o que la Rambla deixi de

ser un espai públic per a tothom, i anem per aquest camí. I és per això que cal limitar el nombre de terrasses que hi ha a la Rambla, garantir un horari que permeti el descans i regular tot el seu funcionament. I sobretot cal garantir el compliment de la normativa, fet que fins ara no s'ha aconseguit. Els restauradors de la Rambla van assistir a l'assemblea per tal d'expressar la seva protesta davant les mesures de limitació de les terrasses proposades per Fem Rambla. És evident que Fem Rambla segueix creient en la necessitat d'aconseguir el consens més ampli possible, però també és cert que no podem renunciar a allò que molta gent ens ha expressat al llarg dels dos darrers anys, la necessitat de limitar aquesta activitat a la rambla del Poblenou.

El que ens cal ara mateix és traslladar al nou equip de govern municipal les nostres reivindicacions i l'exigència de major compliment de la normativa i aconseguir que s'aprovi una ordenació singular que permeti fer compatibles tots els usos als nostres carrers, el dret al descans i el manteniment de la nostra identitat de barri.

Pere Nieto

Parlem d'habitatge i pobresa energètica

El 16 de juny passat, l'AVV del Poblenou va organitzar una nova sessió de l'Espai Actiu Veïnal, un punt de trobada de gent de l'AVV i altra gent del barri. Aquest cop el tema a tractar va ser l'habitatge (els desnonaments, la gent sense sostre, les cooperatives d'habitatge, la pobresa energètica...).

Una persona, membre de la comissió jurídica de la PAH, ens va explicar l'evolució legal dels aspectes vinculats a les execucions hipotecàries i els desnonaments, cada cop més vinculats al lloguer. El reconeixement legal del dret fonamental de l'habitatge ha permès avançar en aquest sentit de forma paral·lela a la important mobilització ciutadana. En aquest sentit cal seguir treballant i buscar una coordinació millor entre la important tasca de la PAH i les capacitats de mobilització i difusió de la resta de moviments socials.

Després, representants del PEP (Pla d'Energia Participatiu de Sant Martí) ens van explicar les seves experiències per tal de reduir la pobresa energètica. Però sobretot una actuació encaminada a establir un nou model de consum energètic.

Finalment persones vinculades a cooperatives d'habitatge ens van presentar la filosofia dels projectes cooperatius i la importància de facilitar que convivin diferents models d'habitatge assequible. També van parlar de la importància de no concentrar les promocions d'habitatge social solament en determinats barris sinó garantir el màxim de barreja arreu de la ciutat.

En el torn d'intervencions van sortir molts altres debats que anirem desenvolupant en properes sessions com, per exemple, les persones sense sostre i les emergències d'habitatge, la necessitat d'activar els pisos buits i els solars sense desenvolupar, la necessitat d'anar obrint debats com el de l'expropiació... I això ho farem en un barri que tindrà la coincidència que el nou regidor de Sant Martí, Josep Maria Montaner, és també el regidor d'Habitatge.

Per altra banda, si voleu contactar amb l'AVV del Poblenou per aspectes vinculats a l'habitatge ho podeu fer per correu electrònic a elpoblenou@elpoblenou.cat o bé venint a l'assessoria jurídica cada dimecres de 19.00 a 21.00 al local de la rambla del Poblenou, 49.

Pere Nieto

CAMINS
Logopèdia, Psicologia
i Dificultats d'Aprenentatge

Atenció personalitzada

Ús de noves tecnologies

Garantia professional

Junts, més i millor

Cami Bllas 93, Poblenou · Tel. 93 132 86 95 / 448 339 98 · E-mail: info@caminspoblenou.cat · Web: <http://www.caminspoblenou.cat>

English, Psicomotricitat, Estimulació sensorial, experimentació,
tot amb molt d'afecte, relació família-escola, cuina pròpia ecològica, ...

**Llar d'infants subvencionada
per la Generalitat**

CASAL D'ESTIU

Chiqui Tin
infantils

MATRÍCULA OBERTA

Tel. 93 221 95 79 (Vila Olímpica, Poblenou)

www.escuelachiquitin.com/tavila centretavila@escuelachiquitin.com

Oliva Artés interroga Barcelona

El juliol de 1975 uns veïns del Poblenou disputaven un partit de futbol reivindicatiu contra la fàbrica FERTRAT SL. Aquella indústria emetia gasos tòxics de cianur. La campanya de l'AVV contra les indústries contaminants va acabar amb el tancament de la fàbrica, i a partir d'aquell moment seguirien la mateixa sort moltes altres com Can Nubiola, més coneguda com “el azulete”; el blau és un producte blanquejant que fabricava a costa d'intenses emanacions

de sofre i sosa càustica. Una de les darreres va ser MACOSA, a finals dels anys 90. Els ciutadans havien dit prou als fums i al soroll infernal de les fàbriques amb les quals havien conviscut des de sempre. Trenta anys més tard (2005) la mateixa Associació de Veïns empenia una nova campanya, en aquell cas per evitar la destrucció de les fàbriques sota la piqueta voraç de la bombolla immobiliària. La febre especulativa estava transformant el litoral enderrocant, l'un

darrere l'altre, els darrers testimonis del barri industrial. Els veïns van aconseguir aturar els enderrocs a Can Ricart, i catalogar el patrimoni fabril. L'aparent contradicció ciutadana envers les fàbriques explica que aquesta ciutat és filla de la industrialització i dels avatars de la seva trajectòria per convertir-se en una gran metròpoli. Ara que el Poblenou afronta la seva quarta revolució industrial i tecnològica, en l'imaginari col·lectiu dels ciutadans aflora una identitat de barri íntimament lligada a la fàbrica i a la cultura del món del treball que ha conquerit la ciutat per a la gent.

Una de les fàbriques que es va salvar va ser Oliva Artés, antics tallers de maquinària, ara parcialment reconvertida en un projecte del Museu d'Història de la Ciutat (MUHBA) que vol explicar la trajectòria de la Barcelona contemporània com a metròpoli. El museu ha obert provisionalment amb una exposició *Interrogar Barcelona, de la industrialització al segle XXI*. És una mirada a la ciutat des de dotze conceptes clau com immigració, treball, habitat, conflicte, governança, etc., que interroguen sobre Barcelona i els barcelonins. L'exposició –molt recomanable– vol fer pensar des d'una perspectiva històrica, situant els moments de canvi, les tendències de llarga durada i les conjuntures, les crisis, les continuïtats...

És precisament des del Poblenou, aquest territori de canvi i de permanent innovació, des d'on millor podem interrogar Barcelona, que és el mateix que interrogar-nos a nosaltres mateixos. El MUHBA l'ha encertat obrint seu al Poblenou, al mateix carrer Pere IV, que va veure néixer les fàbriques, i que ara es reinventa en una crisi que ho ha qüestionat tot. No només el lloc, sinó també el moment present és clau per interrogar des d'aquesta cruïlla històrica aquesta societat que va deixar enrere fa temps les xemeneies perquè contaminaven la vida i la ciutat, i que ara malda per no ser expulsada del treball, de la pròpia casa o del barri. Una ciutat que es pregunta com recuperar l'activitat productiva per tornar a ser motor industrial a Europa. Com es reinventa tecnològicament per no perdre el tren de les metròpolis mundials. Com es transforma urbanament i civícamment per tornar a ser la capital d'una Catalunya socialment i democràticament avançada.

S. Clarós

INSTITUT POBLENOU
Curs 2015/2016
MATRÍCULA OBERTA

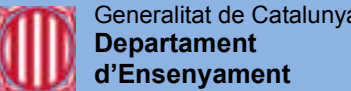
FP Cicles formatius de grau mitjà i superior de les famílies:

Comerç i màrqueting DUAL

Administració i gestió DUAL

Informàtica i comunicacions

Tria el teu futur!

Certificació de qualitat per ENAC

Institut Poblenou
C. Doctor Trueta, 206
08005 Barcelona
Tel. 932 253 812
www.iespoblenou.org

Horari de Secretaria.
dilluns a divendres de 10 a 13 h.

■ El Bogatell, barri oblidat

Sant Martí compta amb una nova entitat. Des del 10 d'agost de l'any 2013 un grup de veïnes i veïns han constituït l'AVV Bogatell. L'associació sorgeix de la inquietud d'un grup de persones del barri per iniciar un moviment associatiu per cobrir les necessitats i mancances cada vegada més evidents al barri del Bo-

gatell, i també per potenciar el teixit associatiu i les relacions socials. En veu dels seus representants, consideren que per la peculiaritat del barri (com en altres parts del Poblenou) la iniciativa ha estat necessària per l'abandó cada vegada més gran que senten per part de l'administració i les institucions, els interessos de les quals estan en gran manera enfocats a la construcció de nous hotels.

El perímetre de l'AV comprèn els límits establerts entre els carrers Zamora, Pallars, Ciutat de Granada

i Ramon Turró, integrat dins del barri del Poblenou sobretot, i en menor mesura dins del barri de la Vila Olímpica i del Parc i la Llacuna. Actualment el barri té grans mancances per cobrir les necessitats dels veïns en contrast amb el gran potencial contingut. És un barri amb solera; té encara una estructura de barri antic, amb voreres amples, carrers amplis, edificis antics, i no pas pocs d'emblemàtics (encara que en desús).

Les mancances ara són: important falta d'equipaments, absència de serveis i nul·la presència del petit comerç de proximitat; a més de la necessitat de casals, centres d'atenció als joves, assistència a la tercera edat, entre altres necessitats...

Així avui podem observar una disfunció en el model de barri:

—D'una banda, tenim un territori amb història en un entorn agradable, amb un grup humà amb ganes de col·laborar i participar en la millora del barri i cobrir les necessitats dels seus habitants.

—I de l'altra, tenim una oferta basada en l'oci nocturn conegut com el *Triangle Golfo*, amb les conseqüències que això implica per al veïnat: disturbis nocturns en general (baralles, destrosses, sorolls, etc.) i també un turisme en augment progressiu (gran quantitat d'hotels i apartaments turístics amb les mateixes conseqüències). Un desequilibri que desempara el veí i l'entorn amb una cara "cap enfora" en detriment de la comunitat.

Des d'aquestes línies volem convidar tots els veïns i veïnes a contactar amb nosaltres i entre tots sumar forces per transformar i millorar el barri del Bogatell.

FEM BARRI!

Informacions i contacte:
e-mail: aavvbogatell@gmail.com
Facebook: [#bogatella](https://www.facebook.com/bogatella)
Twitter: [@bogatella](https://twitter.com/bogatella)
<https://aavvbogatell.wordpress.com>

■ Revolució democràtica al Poblenou

El Poblenou va viure una revolució electoral el 24 de maig passat. Igual que al conjunt de la ciutat, la victòria de Barcelona en Comú i l'elecció d'Ada Colau com a primera alcaldessa de la capital catalana és una fita històrica també al Poblenou. De fet, els bons resultats globals (176.594 vots, un 25,1% dels votants) de la candidatura de confluència ciutadana i d'esquerres que agrupa ICV, EUiA, Podem, Procés Constituent, Guanyem i Equo deuen molt als resultats de districtes populars com Sant Martí (30.122 vots, 29,3%) i de barris com el Poblenou. Al barri, la llista de Colau va sumar 11.724 vots (més d'un terç de tot el seu suport al districte) i percentatges per sobre de la mitjana barcelonina: entre el 25% i el 31%. A grans trets, aquests resultats de l'esquerra alternativa tripliquen en vots i dupliquen en percentatge els que va treure ICV-EUiA als comicis locals del 2011.

Les mateixes dades oficials agregades de les cinc zones en les quals l'Ajuntament divideix el Poblenou permeten constatar que CiU (7.435 vots al Poblenou i percentatges entre el 14% i el 21%) va quedar segona arreu. En general, i molt castigat per un augment de la participació que va afavorir massivament Barcelona en Comú, l'excalde Xavier Trias (17.234 vots i un 16,7% al districte de Sant Martí) va conservar lleugerament a la baixa el nombre de vots de fa quatre anys i va obtenir els seus millors resultats a la Vila Olímpica i Diagonal Mar. Són, curiosament,

les mateixes zones on, superant el 13%, va obtenir més bons resultats Ciutadans, que és tercera força a Barcelona però quarta al conjunt del Poblenou, amb 4.431 vots (multiplicant per sis les xifres del 2011), i cinquena al districte de Sant Martí (11.451 vots, 11,1%).

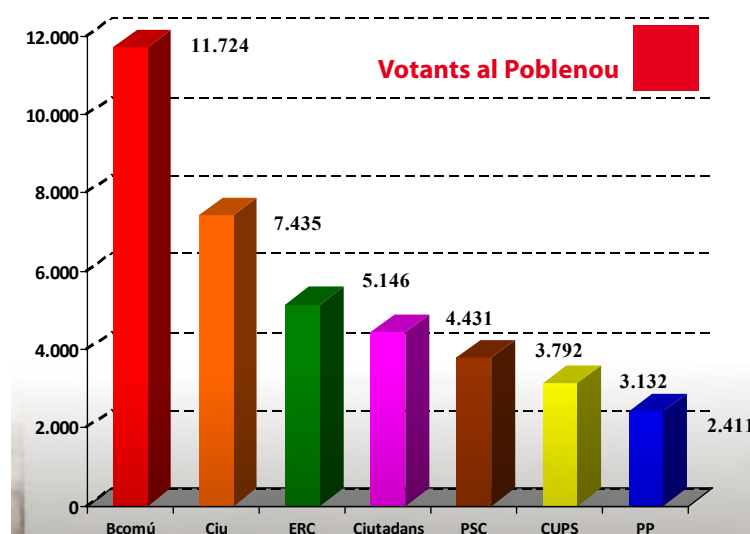
La tercera força del 24-M va ser ERC, tant al global de Sant Martí (12.048 vots, 11,7%) com al conjunt del Poblenou, amb 5.146 vots i percentatges per sobre de l'11% (que arriben fins al 15,2% al centre del barri). Els resultats republicans més que dobren els de les municipals de fa quatre anys però estan per sota dels resultats d'ERC a les eleccions catalanes del 2012 i a les europees de 2014. La CUP, en setena posició al districte (6.937 vots i un 6,7%) i sise-na al conjunt del Poblenou (3.132 vots i

percentatges entre el 6% i el 9%) va més que triplicar els resultats de fa quatre anys.

El PSC va perdre estrepitosament el seu tradicional feu del districte de Sant Martí: va obtenir 11.621 vots (11,3%), la meitat que fa quatre anys i només un terç dels 30.000 obtinguts el 2007. Al Poblenou, amb 3.792 vots i percentatges entre el 8% i l'11%, els socialistes van superar per poc la CUP i només van deixar clarament enrere un PP que, amb 2.411 vots al conjunt del barri (i un percentatge marginal del 4% al centre històric), fins i tot al districte (8.236 vots i un 8%) va perdre prop de la meitat dels suports que havia obtingut quatre anys enrere.

El 24-M van votar 102.972 persones al districte de Sant Martí, que signifiquen el 60,7% del cens i una participació electoral més de 10 punts per sobre del 2011. Arreu del Poblenou la participació va oscil·lar entre el 60% i el 62%, però a la Vila Olímpica va arribar fins al 70%. Al conjunt del barri va haver-hi 350 vots en blanc, molts menys que els 1.627 de fa quatre anys. Tots aquests resultats es tradueixen institucionalment en un districte de Sant Martí que dirigeix el regidor de Barcelona en Comú i arquitecte Josep Maria Montaner i un consell de districte amb 21 consellers repartits de la següent manera: Barcelona en Comú, 7; CiU, 4; ERC, 3; Ciutadans, 2; PSC, 2; PP, 2; i CUP, 1.

Marc Andreu

S'ha acabat donar l'esquena a Pere IV!

Primer va ser la inexplicable i inadmissible "desaparició" dels 8 milions assignats per a la reurbanització del tram central de Pere IV, entre els carrers Roc Boronat i Bilbao. Unes obres que haurien d'haver-se iniciat l'abril de 2014 i que l'anterior govern municipal va convertir en paper mullat. Enguany, el Pla Buits, presentat sota el mandat de CIU, ha tornat a menystenir el carrer Pere IV.

La convocatòria, que es va obrir a tocar de les eleccions municipals, no ha incorporat cap de les propostes d'espais buits presentades per la Taula Eix Pere

IV. De fet, l'Ajuntament només ha posat a disposició dels veïns i les entitats un únic solar al Poble Nou. És evident, doncs, que aquesta convocatòria no respon a les necessitats del nostre barri.

Des de la Taula Eix Pere IV, volem mostrar el nostre malestar per la manca de consideració que ha mostrat l'Ajuntament envers l'Eix Pere IV en la convocatòria de Pla Buits de 2015. Davant d'aquest fet, demanem al nou govern municipal que faciliti la cessió d'aquests espais buits per revertir l'estat de deixadesa i d'abandó al qual, durant dècades,

ha estat sotmès aquest carrer. Esperem que el nou Ajuntament aposti perquè la revitalització del carrer Pere IV es faci des de la iniciativa ciutadana.

No podem permetre que se segueixi donant l'esquena a un dels eixos vertebradors més importants del districte de Sant Martí. Des de la Taula Eix Pere IV seguirem treballant per la dinamització social, cultural i econòmica del carrer Pere IV i el seu entorn.

Taula Eix Pere IV

En marxa les obres dels ascensors del metro

Com tothom ha pogut comprovar (i patir), les obres de millora de l'accessibilitat de l'estació de metro del Poble Nou estan en marxa.

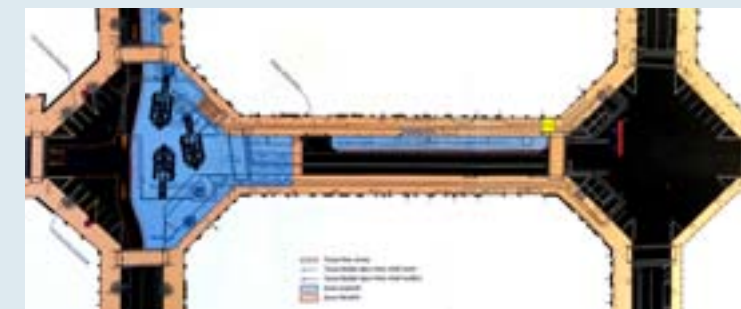
Segons indicava la nota de premsa del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya (18/03/2015) les obres de remodelació de l'estació inclouen la instal·lació de tres ascensors, que comunicaran el vestíbul amb les andanes i el carrer, com també de rampes per garantir itineraris accessibles. Les obres també incorporen la remodelació de l'actual vestíbul i el recreixement de les andanes per tal d'eliminar el desnivell entre aquestes i els trens. El que no contempla l'obra és la sortida d'emergència al carrer Lope de Vega (es deixarà per a una segona fase més endavant, sense data programada). El cost de l'obra de la millora de l'accessibilitat és de 1,8 milions d'euros, i té una durada prevista de 15 mesos i mig.

Per tal d'efectuar les obres amb la major celeritat possible, el carrer Pujades entre Lope de Vega i Bilbao es troba tallat al trànsit del 9 de juny al 13 de setembre. El trànsit s'ha desviat pels carrers Lope de Vega - Pere IV - Bilbao, des d'on es pot tornar al carrer Pujades.

En l'actualitat 120 de les 139 estacions que té la xarxa de Metro de Barcelona es troben adaptades per a persones amb mobilitat reduïda, fet que suposa que un 86% ja són totalment accessibles. L'adaptació de les estacions restants (entre les quals es troben Ciutadella - Vila Olímpica, Jaume I o Urquinaona) es troba en fase de projecte.

Reiterem l'agraïment a tot el veïnat que va signar ara fa poc més d'un any per reclamar l'accessibilitat d'aquesta estació.

Sílvia Casorrán

Fusteria d'Alumini
Carpinteria de Aluminio
ESPADI S.L.
www.fabricacionpropias.com
PORTES • FINESTRES • MOBILS D'INTERIOR • ENCAIXES • CUNYERS • CUNYERS D'INTERIOR • CUNYERS D'INTERIOR

celler
el vinyet
Rambla Poble Nou, 66

MEDICO PSIQUIATRA
SUSANNAD'AMBROSIO
ADULTOS E INFANTO - JUVENIL
Tel: 672659939
www.dradambrsio.com
Centro Camins
Carrer Bilbao 97, Metro Poble Nou.

COPI RAPIT
Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

CLINICA DENTAL GILIBERT
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªP
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

FARMÀCIA
JAUME GIRO LOPERENA
93 307 15 17
Maria Agúlio / Pujades
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALES
HOMEOPATIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - TRACTAMENTS

ÒPTICA
trauer
C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoble nou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos - tel. 93 309 50 03 - 08005 BCN

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
Rambla Poble Nou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA
EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poble Nou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

La confecció, les maquiles... són femenines

Dona, confecció, precarietat laboral, discriminació són conceptes que sovint van associats a sectors productius feminitzats. Quina de nosaltres, en un moment o altre, no ha portat un vestit fet per la nostra àvia, la nostra mare, la nostra tieta... fet a casa, o fet en un petit taller portat per dones i amb dones aprenentes sense que hi hagi cap relació contractual? Treball que, molt sovint, aflora com a economia submergida en època de crisi.

Però les dones també van començar a conquerir espais laborals a extramurs de l'àmbit privat i van començar a arribar a les fàbriques tèxtils, ubicades a la mateixa ciutat de Barcelona, com la del Cànem al Poblenou o les indústries del gènere de punt a Mataró, fins llavors ocupades pels homes, aglutinant grans lluites en el camí de les conquestes socials i laborals. El treball femení assalariat no es va deure només a "l'exclusivitat" de les "aptituds de les dones" per desenvolupar millor les feines manuals d'elaboració, sinó a raons comercials i costos laborals, basats en estereotips, tot instaurant-se una divisió sexual dels treballs que arriba fins als nostres dies.

Encara que la història les invisibilitza, les dones treballadores del tèxtil sempre han tingut una participació activa per la millora de les condicions de vida i de treball d'elles i de les seves famílies. Al llarg de la història del sector han participat en tots els conflictes laborals i socials i han organitzat i encaçalat vagues, com per exemple la del 1913 per la reducció de la jornada laboral, o la vaga dels 15 duros el 1945, que va paraitzar tot el sector, en un escenari sense llibertats democràtiques i amb una comissió negociadora integrada completament per dones.

Però l'arribada de les dones a les fàbriques, a més de tenir la desaprovació dels sectors pròxims a l'Església, també van tenir el rebuig dels seus propis companys de feina. Aquests tenien por de ser desplaçats per les dones, que constituïen, juntament amb els nens i les nenes, una mà d'obra més barata.

Des de finals del segle XIX i fins a la gran crisi dels anys 70, el sector del tèxtil va ser una de les activitats productives més importants de l'economia catalana. Però a la dècada dels 80 i 90 la crisi s'aguditzava i es produïa un desmantellament

progressiu de la indústria tèxtil catalana cap a altres indrets d'arreu, on la mà d'obra, sobretot femenina, és més barata i les exigències legals són mínimes. Aquest desplaçament suposa anorrear totes les conquestes socials aconseguides gràcies a anys i anys de lluita, suposa tornar a la màxima explotació, i, a més, impunement. Les empreses tèxtils que se'n van, s'instal·len sobretot al sud-est asiàtic i al nord del Marroc, d'acord amb un model productiu denominat "maquiles" o "maquiladores".

Però, què són les maquiles? El terme és d'origen àrab i significa porció de gra, farina o oli. Actualment les maquiles són naus industrials, instal·lades en zones allunyades dels nuclis urbans (denominades zones franques), que tenen capacitat per a un gran nombre de treballadors i treballadores. A les maquiles només es fa una petita part específica de tot el procés productiu d'una mercaderia i sempre coincideix amb aquella part que no necessita ni formació ni experiència laboral. Mà d'obra barata i, com sempre, femenina.

Les condicions laborals a les maquiles són precàries, sota condicions legals

molt laxes, fins i tot alegal. Per exemple, estan lliures de pagar impostos en els països on s'instal·len durant els deu primers anys; no estan sotmeses a controls mediambientals; la mà d'obra és molt barata, per sota, fins i tot, dels mínims establerts per les legislacions dels països respectius, fins al punt de no arribar a cobrir les necessitats bàsiques de les persones; és una producció en cadena, precària i majoritàriament realitzada per dones que rebran salaris inferiors als homes per la mateixa feina. Els treballadors i treballadores pateixen grans problemes de salut que afecten sovint el sistema reproductiu de les dones, ja que constantment estan en contacte amb productes tòxics prohibits a Europa i als EUA, sense cap protecció. La jornada laboral és de 12 i 14 hores en endavant. Els ritmes de treball són extenuants, només disposen de 20 minuts per descansar i són a l'hora de dinar. La vulnerabilitat de les dones davant de situacions d'assetjament sexual i psicològic és molt alta. La rotació dels torns impedeix la

conciliació de la vida familiar i laboral. Les hores extres són obligatòries i la majoria de les vegades no pagades. Si un treballador o treballadora s'afilia a un sindicat independent, entra en una situació d'assetjament constant, psicològic, verbal i físic fins a l'acomiadament. Si les lluites pels drets laborals i sindicals s'enforteixen, l'empresari demana la intervenció de les administracions nacionals i locals per aturar-les i si això no és possible, l'empresa es pot desmantellar, marxar cap a un altre país on la mà d'obra estigui menys polititzada, i deixar milers de famílies sense feina.

Aquest és el nou escenari des d'on el nostre empresariat omple les botigues de roba i d'altres productes etiquetats a l'Índia, a la Xina, al Marroc..., roba feta per dones, des de tan lluny i des de tan a prop, perquè, malauradament, els drets no s'han globalitzat, però el sistema productiu d'esclavitud sí, i, com sempre, les dones som les més afectades.

Estrella Pineda

un projecte de qualitat fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU

Dia de mercat a Martorell,
1966

Plaça del Rei,
1965

Plaça Reial,
1966

Fotògraf "minutero" a la
platja de Montgat, anys 60

Actual Rambla Prim, entre Pujades
i Pallars. Revetlla de Sant Joan, 1970

Processó de Setmana Santa a la
plaça Catalunya, 1966

Fira de Sant Ponç
al carrer Hospital

Mercat del Born,
maig 1969

Gaspar Guiral Campo

Un fotògraf del Poble Nou

El pare va nèixer el 4 de gener de 1930 al carrer de l'Esparteria, 4, un pis a la vora del Born, amb finestres donant a la plaça de les Olles. Fill d'Inocencio i Maria, emigrants aragonesos de dos pobles petits d'Osca, Salillas i Badaguás, que van venir a treballar a Barcelona a principis dels anys 20. Poc després van anar a viure al carrer Tànger, en una fàbrica on feien de porters, i on van caure moltes bombes durant la guerra. L'avi Inocencio va ser cridat a files i va anar destinat al front de l'Ebre; a la retirada, amb el seu batalló totalment desfet, va decidir fugir –desertar– i va tornar d'amagat a Barcelona, en un viatge increïble (de fet va seguir amagat a casa seva fins al final de la guerra). Gaspar va estudiar al grup escolar Pere Vila, davant de l'Arc de Triomf, i després a l'Escola del Treball del carrer Urgell, on va començar l'especialitat de mecànica i més tard va passar a la d'orfebreria. A mitjan anys 40 va començar a treballar d'aprenent en alguns tallers de joieria. L'any 1961 es va casar amb l'Antònia, la seva promesa des dels 12 o 13 anys, que fins aleshores vivia al núm. 97 del carrer Pere IV (on els avis materns tenien un colmado). Gràcies a l'ajut d'un tiet, els pares havien pogut llogar un pis d'un edifici nou al carrer Joan d'Àustria, on van nèixer Carles (1962) i Jordi (1966).

L'afició per la fotografia li havia començat a finals dels anys 50, i la va desenvolupar sobretot durant els 60 i 70. Li agradava escapar-se carregat amb les seves càmeres (recordo especialment la Rolleiflex de doble objectiu i la Leica, totes dues de tercera o quarta mà, i més endavant alguna Nikon també d'ocasió), i es passava nits senceres revelant els rodets i fent ampliacions de les fotos al bany de casa, convertit per unes hores en improvisat laboratori. Es va fer soci de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya i

de la de Sant Adrià de Besòs, i va conèixer els fotògrafs que hi despuntaven. El seu món fotogràfic era el del blanc i negre, el testimoni emocionat pels paisatges bruts i per la vida de les persones humils en un país en blanc i negre. Les seves fotos copsen sovint els racons i la gent dels carrers de Ciutat Vella, el Born, el Raval, la plaça Reial, la Rambla, i també dels barris del Besòs, dels Encants Vells, Montbau o el Carmel. Malgrat ser un simple aficionat, en els seus negatius trobem una voluntat fotoperiodística, una obsessió per documentar i per oferir una visió personal respecte a certs temes, temes buscats com ara la religiositat tronada de les processons de Setmana Santa, el contrast entre nadius i turistes a la ciutat, el creixement de les barriades, els jocs dels infants al carrer o l'ocàs de la vida rural als pobles.

Cal reconèixer que el pare no posava especial cura per endreçar ni per documentar les seves fotografies, potser perquè de moment les tenia totes a la memòria i devia pensar que ja tindria temps de fer-ho més endavant. La mort li va arribar gairebé de sobte l'any 1985, amb només 55 anys, abans de posar-s'hi, per la qual cosa endreçar el seu arxiu ha estat –i és– una feina. El fons del pare consta d'uns 22.000 o 25.000 negatius, més un nombre considerable de diapositives. A més hi ha entre 300 i 500 ampliacions originals (de fotos escollides per a concursos), i per descomptat milers i milers de fotos ampliades en petit, la majoria de temàtica familiar.

Actualment estem treballant amb la intenció de realitzar durant l'any que ve a Can Felipa una exposició dedicada a la seva obra.

Carles Guiral i Gutiérrez

Arxiu Històric del Poble Nou

**Les cases baixes centenàries
que avui conformen el teixit
arquitectònic bàsic d'aquests
passatges van gaudir d'uns anys
d'esplendor i vitalitat**

Viure amb la incertesa de no saber què passarà amb la teva llar. Residir en un dels racons més tranquils del barri sense saber si té data de caducitat: un any, tres, cinc o deu. Aquesta és la realitat dels veïns dels passatges Montserrat, Oriol i els contigus sense nom, situats al carrer Ramon Turró, entre Espronceda i Bac de Roda, davant els jardins de Mahatma Gandhi.

Les cases que conformen els quatre passatges tenen més de 150 anys i 45 metres quadrats de superfície. Alguns dels veïns fa més de 40 anys que viuen entre les seves parets. És el cas de l'Antònia León i el seu fill, José González, però també del Mohamed, que viu amb la seva mare. Guarden bons records d'èpoques en què els veïns es reunien en dates assenyalades: “Quan era petit, per Sant Joan, posàvem taules al passatge, cada veí aportava la seva part i organitzàvem la revetlla”, recorda el José. El Mohamed, de 39 anys, no ha viscut en un altre lloc, ja que els seus pares el van portar del Marroc quan tenia pocs mesos. D'altres veïns, com l'Imma Herrera i el seu marit, el Josep Maria Garcia, o el Luke, hi viuen des de fa menys temps.

L'estat arquitectònic de les cases és delicat. Algunes han estat rehabilitades, però la majoria estan apuntalades per tal que no caiguin. D'altres estan tapiades amb alguna finestra oberta perquè marxi l'olor d'humitat i algunes cauen soles, conseqüència del pas del temps i de la manca de manteniment per part dels propietaris. Els llogaters reparen les esquerdes, les humitats o les goteres i tenen poca relació amb els propietaris: “Quan tenim algun problema l'arreglem nosaltres mateixos perquè no podem estar molt de temps amb goteres, per exemple. Totes les reformes les hem fet pel nostre compte”, afirma el Mohamed. No obstant això, és curiós el que explica el Josep Maria, propietari: “Teníem una fuga en una canonada de la casa del costat i queia aigua a l'habitació de la meua filla. Vam trucar als amos de la propietat, que no és l'única que tenen, i van organitzar la reparació. En veure que era d'amiant van muntar una superestructura de panells, es van vestir tipus NASA, amb vestits i bombona d'oxigen. Estem envoltats d'amiant i alguns propietaris no cuiden les cases. Mentre aguantin no passa res”.

El fet que les cases estiguin en aquestes condicions és, en part, conseqüència d'un pla urbanístic: el Pla Especial del Front Marítim, l'especulació immobiliària i l'“expropiació” per part de grans empreses que tenen (o tenien) acords amb l'Ajuntament. Aquest cas en concret està relacionat amb l'empresa Metrovacesa, una gran constructora que va voler especular amb el sòl de tres illes del carrer Ramon Turró, des

El respir que Metrovacesa no ha pogut “expropiar”

Imma Herrera, veïna del carrer Ramon Turró, 290

d'Espronceda fins a Provençals. “El problema és que quan van proposar el projecte *l'avaricia rompe el saco* i l'empresa va dir que es feia càrrec de tot el projecte. En el moment d'executar-lo no tenien poder adquisitiu. La *crisis del ladrillo* els va afectar i no van seguir. Potser esperaven fer algun tipus d'especulació i no van poder. Metrovacesa buscava terrenys, sòl on construï-

Carrer Ramon Turró, 290 interior

Sra. Pepita Hierro, veïna del carrer Ramon Turró, 282 interior

ria i els beneficis del qual s'enduria”, expliquen el Josep Maria i l'Imma. L'estat actual d'aquest projecte és una incògnita. Si durant la bombolla immobiliària Metrovacesa havia invertit, ara s'ha retrocedit en el procés urbanístic perquè el projecte ha caducat i necessita una nova aprovació. “El que sí que em van dir a l'Ajuntament és que s'ha donat el beneplàcit perquè això

ho pugui comprar una empresa”, afirma l'Imma.

Aquesta incertesa que viuen els veïns es tradueix en diverses conseqüències. D'una banda, els propietaris residents com l'Imma i el Josep Maria voldrien invertir més en la seva llar, però no poden. “Vas a demanar un crèdit i te'l deneguen perquè la casa està afectada. Ara acabem la hipoteca i voldríem continuar invertint en la nostra casa. Que ens diguin una data i, si no, que ho desafectin i ens deixin fer el que vulguem, és casa nostra”, diuen indignats. D'altra banda, les hipoteques són un altre handicap. La llei obliga que els veïns “expropiats” tinguin possibilitat d'accés a un habitatge, sigui de lloguer o compra. El problema està en el fet que el valor dels pisos serà superior al de les cases centenàries, la qual cosa vol dir que els veïns hauran d'hipotecar-se de nou per pagar la diferència entre els 45 metres quadrats de les cases i els 70 dels pisos. La darrera conseqüència lliga amb l'estat deficitari de les construccions. Molts propietaris, esperant rebre un pis amb la major urgència possible, van fer fora els llogaters o van deixar de llogar les cases un cop van morir les persones grans que feia molts anys que hi residien. Les cases van ser tapiades i així continuen, buides i, a mesura que passa el temps, en més mal estat de conservació.

No obstant això, els passatges no sempre han restat en l'oblit i anys enrere van tenir vitalitat. El reconegut cantant Manolo Garcia, vocalista d'*El último de la fila* va néixer i viure en el passatge sense nom on resideixen l'Antònia, el José, el Mohamed, l'Imma i el Josep Maria, i en molts dels seus videoclips i entrevistes als mitjans ha volgut donar protagonisme al lloc on va néixer i al barri del Poblenou. D'altra banda, antigament va haver-hi empreses al voltant: el bar Berna, tallers de cotxes, una fusteria o agències de transport. Ara, però, la situació ha canviat i l'abandó progressiu ha fet que hi hagi diferències entre els passatges: mentre uns deixen la porta oberta, altres han reforçat la protecció a conseqüència de diversos robatoris. D'altres resten totalment deshabitats i plens d'herba.

Respecte a l'afectació urbanística, hi ha veïns que esperen fa temps l'expropiació per tal d'accedir a un habitatge millor. No obstant, la majoria prefereix que això no arribi mai i continuar a les cases. Viuen bé i tranquils, diuen. Seria important que s'unissin en un objectiu comú davant la possible expropiació. És molt il·lustratiu el diàleg entre el Luke i l'Antònia: “Estem aquí perquè no ens agraden els blocs de pisos”, li deia el Luke, i ella respongué contundent: “Jo sóc una a qui la fiquen en un bloc de pisos i em moro de pena”.

Patricia Pujante
periodista

Julià Guillamon:

“Estic escrivint sobre el Barri de la Plata abans que li arribi el cop de gràcia final”

Julià Guillamon va néixer al Barri de la Plata. Fill de pare valencià emigrat al Poblenou industrial, la seva preocupació per la memòria històrica ha estat una constant en les seves obres literàries. Tot i que ja no viu al Poblenou, el record dels seus dies al barri és més viu que mai. Des d'inicis de 2015, reconstrueix l'indret on va créixer amb relats que publica mensualment a *L'Avenç*.

Escriptor, crític, periodista. Com definiries el teu ofici?

Actualment un ja no es dedica a una única cosa. El món està tan fragmentat que n'has de fer moltes. Jo sóc una barreja de moltes disciplines. Publico als diaris i em considero periodista. Escric llibres i aleshores sóc escriptor. Faig exposicions i em sento comissari. Faig recerca i, per tant, hauria de ser investigador. Crec que és molt positiu; com més coses fas, més interessant es fa el teu sistema de vasos comunicants. El que comença com una investigació acaba sent un article de diari. Les fronteres s'han esborrat i tot es retroalimenta.

Si ens centrem en Guillamon escriptor, a qui apuntaries com a referent literari?

Sempre et fixes en coses que fan els altres i que t'agraden. T'ajuden a definir el que vols fer tu. La meua generació va estar molt marcada pel Quim Monzó, perquè va ser com el nostre germà gran. Però per mi el més —més enllà d'escriptors concrets— és la influència directa que hi ha entre el que llegeixes i el que escrius. Ara estic treballant en una exposició de Baltasar Porcel; l'he de llegir molt i hi ha moments en què em

sorpren a mi mateix escrivint coses que recorden a ell. Crec que en tot escriptor sempre hi ha una part de mimetisme inevitable que et fa derivar cap a una banda o l'altra.

Totes les teves obres es mouen entorn de la memòria històrica. D'on ve aquest interès?

De jove volia estudiar història, però l'amor em va portar a la filologia catalana. Tot i això, a la vida sempre m'hi he anat trobant. En un país com el nostre, és inevitable no parlar d'història, perquè sempre surt. I al Poblenou encara més. El barri era un enigma històric. Estava ple de fàbriques i tallers que ningú sabia què eren. Veies que hi havia molt gruix històric i de memòria però que la gent no la coneixia. Segurament si hagués viscut a Pedralbes la història m'hauria importat un pito perquè allà no hi havia aquest sediment. Però en canvi aquí sí.

I moltes vegades és història unida a experiència pròpia.

Sí. Com a escriptor vas definint el teu món i això et porta a parlar del que coneixes millor. A mi una novel·la històrica no m'interessa. M'interessa usar el material històric com a contemporani,

per fer una reflexió actual.

Com recordes la vida al Poblenou d'infància?

És una sensació molt variada, amb molts flaixos. El primer que em ve al cap és que el Poblenou no era una única cosa, sinó que englobava diversos mons. Per la gent que vivíem al Barri de la Plata com jo, el carrer Lope de Vega era un altre planeta. La primera vegada que vaig pensar que Selva de Mar era el Poblenou va ser quan van inaugurar el Metro. La segona sensació és que era un barri que quedava molt aïllat; la quadrícula de l'Eixample es veia trencada pels grans talls del tren i l'autopista. Això feia del barri un lloc molt porós, on els habitatges estaven força dispersats. Al Barri de la Plata hi havia molt poca vida col·lectiva, no coneixies els altres nens del veïnat si no anaven amb tu a escola.

El barri ha canviat molt des d'aleshores?

Jo tinc la sensació que hi ha quelcom que no canvia. Que en el fons la planificació urbana fracassa. Hi ha unes inèrcies, que deuen ser de psicologia col·lectiva, que es mantenen. Han canviat fàbriques per hotels, però l'essència és la mateixa. Ara bé, l'entramat de can-

“M'interessa usar el material històric per fer una reflexió actual”

“Per la gent que vivíem al Barri de la Plata, el carrer Lope de Vega era un altre planeta”

“La idea del llibre és barrejar arxiu, memòria i família”

Foto: Leopoldo Pomés

vis encara no s'ha acabat. Jo estic escrivint sobre el Barri de la Plata abans que el tirin tot a terra, abans que hi hagi el cop de gràcia final del petit món on vaig néixer.

Mires el barri d'infància amb nostàlgia?

No. Quan escris aquestes coses no és perquè tinguis nostàlgia; jo visc molt millor ara que quan tenia 15 anys. És per donar testimoni. Escris de les coses que saps i que has vist. Un ambient, un paisatge i una gent: la teua família. Poses tot això en marxa de nou, com si fos viu més enllà del teu record. No enyores el passat, l'interrogues.

Com va començar el projecte literari sobre el Barri de la Plata?

L'any passat a l'Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona pensava què podia organitzar pel Dia Internacional dels Arxius. Van acabar decidint buscar tot el material documental disponible de les coses que jo recordava de petit. Vam barrejar material d'arxiu i memòria per reconstruir les històries del barri. Va sortir molt bé i el Josep Maria Muñoz, de *L'Avenç*, em va proposar que escrivís aquestes històries en un llibre per entregues. Des de principis d'aquest

any, cada mes n'he publicat un capítol a *L'Avenç*.

Què vols plasmar als capítols?

La idea és barrejar arxiu, memòria i família. Jo vull explicar la història de la meua família perquè té un cert sentit exemplar: són els valencians que van emigrar a Barcelona de finals del segle dinou fins als 1930's. Però també vull explicar com vivia el barri amb testimonis d'altra gent i material d'arxiu. Aquesta barreja del que et passava a tu, al barri i a l'ambient en diferents èpoques ha acabat sent un llibre de memòria barrejat amb la ficció.

Com veus el panorama literari català?

Hi ha molta gent bona i amb talent. La creació no és el problema, el mal està en la crisi del món editorial i del llibre. Hi ha una gran desconexió entre públic i escriptors. S'ha perdut el valor social de l'escriptura i la literatura, que han desaparegut de l'escena pública. Això és el més inquietant, ja que per més gent bona i competent que tinguis, si no hi ha contacte amb el públic, és un desastre. Nosaltres necessitem el *feedback* del públic; a mi m'agrada que la gent del barri opini sobre el que estic fent.

És difícil viure de l'escriptura?

Ara ser escriptor ja no és res. Ha canviat l'ofici. Quan la gent diu que el novel·lista no pot ser professional em fa gràcia: no ho ha estat mai. El Foix tota la vida va ser pastisser. Va haver-hi un moment d'eufòria en què pensàvem que la gent podia deixar la seva professió per dedicar-se només a escriure. Però és un disbarat. “Quantes novel·les has d'escriure per viure d'això?” Cal tornar al seny. Intentar guanyar-te la vida com pugués per després poder escriure amb la màxima llibertat.

Fa anys vas fer la biografia de l'escriptor Joan Perucho. Qui triaries per què fes la teua?

Una biografia és una creació del biògraf, que agafa algú i el converteix en un símbol. En Perucho és símbol del daltabaix de la guerra i de la misèria de la postguerra. Jo no sé de què podria ser-ho. Potser d'una generació que ho va tenir tot de cara, que als 20 anys ja escrivia als diaris, però que després ha vist com s'enrunava tot. No seria una feina fàcil.

Marina Riera Rodoreda

Psicología Estratégica Te damos herramientas para construir Soluciones

Asesoría Psicológica:

- Individual
- Familiar
- Parejas

Primera sesión Gratuita: 699503201

c/Taulat 78 bajo I (08005) Poblenou

www.psicologia-estrategica.com
info@psicologia-estrategica.com

Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar

Font de solidaritat

AJUTS AL PAGAMENT DEL CONSUM DE L'AIGUA

El Fons de Solidaritat de la Fundació Agbar és una font solidària que brolla per arribar als qui més ho necessiten. Per això col·laborem amb Càritas, la Creu Roja i els serveis socials dels ajuntaments per ajudar les famílies que tenen problemes per pagar la factura de l'aigua i, d'aquesta manera garantir l'accés al consum bàsic d'aigua a tothom. Arribant allà on puguem ajudar. Des que aquest fons es va posar en marxa, hem beneficiat a més de 45.000 persones. Obrint-nos camí, com l'aigua.

Aigües de Barcelona
L'aigua de la teva vida

Agbar Fundació

myns

medicina complementària

Naturòpata
Homeòpata
Teràpia floral
Cures pal·liatives a domicili

Susagna Muns

+34 633 555 228

www.medicinacomplementariabcn.com
terapiasmuns@gmail.com
Rbla. Poblenou 143-145. 4-3 Esc A

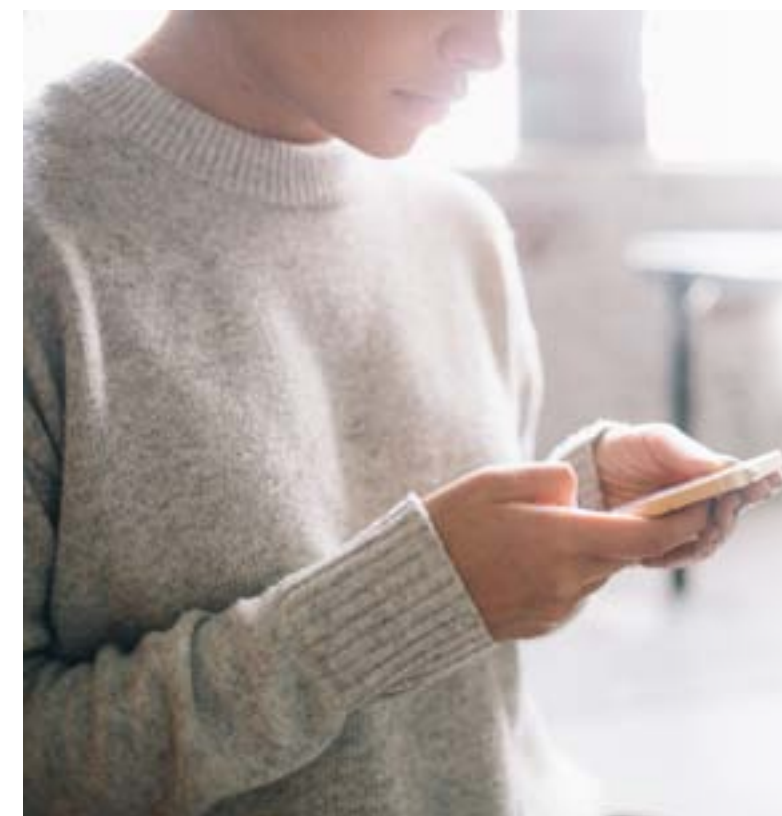

Anuncia't

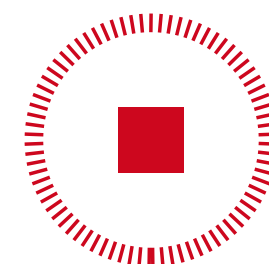
Amb la teva presència a la revista del barri tothom hi guanya!

629046004

comercialelpoblenou@gmail.com

Jove, fes clic pel teu futur

La Fundació IReS és una entitat social que treballa des de l'any 1969 amb persones i col·lectius en risc d'exclusió. L'exclusió social és sentir-se al marge tot i estar present, i per això, des de la Fundació IReS treballem per prevenir i actuar en les situacions de vulnerabilitat.

A la Fundació portem a terme projectes socials en quatre àmbits: inclusió social, violència familiar i de gènere, acció social en la justícia, i infància, joventut i família. També tenim a la nostra seu del Poblenou, el nostre Banc de productes no alimentaris, on rebem donacions privades i d'empreses que distribuïm en diferents col·lectius que ho necessiten. La Fundació IReS disposa també d'un àmbit de voluntariat en diferents projectes de l'entitat.

La Fundació IReS posa en marxa un nou servei adreçat a joves del Poblenou: el Projecte CLICK

Ens adrecem a joves entre 15 i 20 anys que es trobin en dificultats en els àmbits formatiu, laboral i social i que vulguin construir-se un nou camí. Al projecte CLICK treballem per ajudar

els joves a apoderar-se, a fomentar les seves potencialitats i autonomia per tal que puguin desenvolupar de forma integral el seu recorregut formatiu, laboral i personal. Treballem des de la flexibilitat i adaptant les metodologies i eines de treball a un llenguatge jove i a l'ús de les noves tecnologies.

Al projecte CLICK treballem des de dos grans eixos: l'individual, en què s'estableix un vincle entre l'educador i el jove per tal de fer un seguiment compartit del projecte personal; i el grupal, en què fem tallers col·lectius d'apoderament i millora de les competències del grup, així com activitats transversals: espai de reforç i orientació escolar i taller lúdic d'anglès; així com activitats puntuals de formació i lleure.

L'objectiu del servei és oferir a joves en risc d'exclusió un nou projecte transversal, innovador i adaptat als joves, en el qual poden fomentar les pròpies potencialitats, la responsabilitat, l'autonomia, per anar descobrint els seus interessos, necessitats i habilitats. En definitiva, el Projecte CLICK és un espai dissenyat perquè els joves s'apoderin i busquin un

nou camí vital; un espai per compartir, treballar i créixer; un espai on poder fer CLICK.

Volem que el servei estigui del tot vinculat al Poblenou. En els darrers mesos ja hem donat a conèixer el servei als instituts de secundària, i als serveis socials municipals; també volem que els joves participin en activitats comunitàries; i volem també donar espai en el projecte a voluntaris del barri (especialment, persones vinculades als àmbits educatiu i social).

Si voleu més informació sobre el servei; si coneixeu un jove que podria estar-hi interessat; o bé us agradaria fer-hi de voluntaris, us podeu adreçar a nosaltres al telèfon 934 864 750, o bé per correu electrònic a l'adreça: clickjove@fundacioires.org

Per a més informació:
Fundació IReS
c/Àlaba 61, 1r
08005 Barcelona
934 864 750
www.fundacioires.org

Las últimas semanas nuestro espacio se ha llenado de gente y celebraciones:

Organizamos una paella popular con música en directo a cargo de nuestro grupo favorito: Los Rumbason. Poco después celebramos la tercera edición ya de nuestro mercadillo de segunda mano con "vermut". Nos encanta ver gente y familias disfrutando en estos eventos.

ConnectHORT cedió también sus espacios para otra fiesta muy especial cuyo objetivo era recaudar fondos para la construcción de un prototipo que conseguirá crear y almacenar energía limpia segura y sostenible y que funcionará ya en el Festival Nowhere en los Monegros este verano. (Si queréis seguir este proyecto buscad en internet Clean energy innovation at nowhere 2015 here & now.)

Nuestro váter seco está ya prácticamente terminado y va a ser una preciosidad. La construcción y el diseño han ido a cargo de TERRAM. Nos encanta y se lo enseñamos a todo el que viene a vernos.

Es posible que muy pronto en la tele veáis un anuncio y que os suene el lugar. ConnectHORT ha sido el espacio elegido para rodar un anuncio de una conocida cadena de supermercados. Fue una jornada muy intensa y el huerto se llenó de cámaras y focos. También salimos en TV3 en un reportaje realizado a la escuela KINDER, que disfruta de nuestro huerto cada semana.

Y os recordamos que cada jueves tiene lugar en ConnectHORT un curso gratuito de huertos urbanos impartido por RE.COOPERAR. Escribidnos si queréis más información a connecthort@gmail.com.

Cargad pilas en verano porque en septiembre tenemos muchos planes que os van a sorprender. Os mantendremos informados, como siempre, en nuestro facebook connecthort.

Què ens queda dels petits detalls que ens feien diferents?

Què ens queda d'aquells petits balcons on els geranis rebentaven a través dels ferros forjats i les balustrades omplint de color els carrers? Res. Res o quasi res. En definitiva, poca cosa.

No fa gaire, si caminàveu pel barri amb el cap enlairat, tan bon punt arribava el bon temps, els balcons s'omplien de color. Testos petits, torratxes pintades per la mà d'algun infant, pots de pèsols aprofitats, llaunes d'oli, garrafes buides... Tots farcits d'esqueixos, de primules, damasquines, crisantems, clavells, que ens amorosien el paisatge.

I ara? Si ara camineu pel barri amb el cap enlairat, alerta! Haureu d'anar

amb compte de no ensopegar amb les cadires de les terrasses, de no xocar amb algun despistat amb la mirada endinsada en un mapa, de procurar esquivar les taules de surf que giren a banda i banda per orientar-se... Si sou capaços d'aixecar el cap enlaire durant uns segons, veureu tovalloles i banyadors eixugant-se amb el darrer alè d'un barri que busca l'aroma de les flors i que troba el del coco dels olis bronzejadors i el de la paella congelada de les cinc de la tarda.

Per sort encara queden rastres de balcons florits, pocs, molt pocs. Si els trobeu, traieu el mòbil i feu foto! Estan

en perill d'extinció! No us en adoneu, que ja hauran desaparegut els pots de pèsols, les llaunes, les garrafes, els testos... Hauran canviat les persianes de fusta enrotllables per unes de plàstic. Hauran igualat els balcons de les façanes per eliminar records. Hauran acabat amb els ferros forjats i les balustrades i al seu lloc apareixeran vidres o baranes minimalistes i amb "encant" que es transformaran en petits estenedors turístics on penjar la tovallola i el banyador, això sí, del revés que s'eixuga millor!

Àfrica Ragel

africaragel@hotmail.com

Curses urbanes

Cada cop més veïns es pregunten perquè totes les curses de la ciutat es corren per carrers del barri. La darrera, la triatló, però fa setmanes una cursa de la Guàrdia Urbana, i poc abans la de les universitats, i la dels bombers,... i així una inacabable llista d'esdeveniments esportius urbans que travessen el barri o l'encerclen,

dificultant la mobilitat dels ciutadans.

Abans, quasi ni s'avisava els veïns, els quals es veien sorpresos per un munt de carrers tallats i sense saber per on sortir del barri. Ara hi ha més informació. Però el problema continua per a aquell que ha de sortir amb cotxe. A vegades fins i tot costa travessar

a peu o amb bicicleta un carrer com la Diagonal amb una marea de milers de corredors que no donen treva. Potser l'Ajuntament hauria de programar aquestes curses de manera que no sempre coincideixin a la mateixa àrea de la ciutat.

Redacció

instituts
odontològics

GAUDEIX DELS AVANTATGES DEL **25è ANIVERSARI**
PER A SOCIS/IES I FAMILIARS DEL "AVV. POBLENOU"

IMPLANTOLOGIA

990€

FINANÇAMENT
55 € x 18 mesos
SENSE INTERESSOS

Inclou Implant i Corona

ORTODÒNCIA

25%
dte.

Inclou Invisalign

DESCOMPTE

20%

En la resta de tractaments

+0€ SERVEIS GRATUÏTS: 1a visita, revisions i radiografies intrabucals

El teu somriure és
el més important

Clínica Dental Poble Nou: C/ Ramon Turró, 246. Tel. 932 247 770

Barcelona Badalona Girona Cornellà Granollers L' Hospitalet de Llob. Manresa Mataró Sabadell Sant Boi de Llob.
Tarragona Terrassa Vic Vilanova i la Geltrú

Pregunta'ns per la nova
ortodòncia transparent

902 119 321 www.ioa.es

facebook.com/institutsodontologics
[@Ins_Odontologic](https://twitter.com/Ins_Odontologic)

Presenta aquesta promoció a recepció. Promocions no acumulables amb altres descomptes. Data vàlida: Consultar clínica.